

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814204010
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814204010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., IČO: 35 717 769, sídlo: Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom: Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti odporkyni: B. R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 491,40 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 491,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 491,40 Eur od 02.03.2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 79,20 Eur návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 96,12 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia 61,68 Eur a iné trovy (súdny poplatok) 34,44 Eur, všetko na účet advokáta navrhovateľa, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporkyni domáha zaplatenia 491,40 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 79,20 Eur, na tom skutkovom základe, že dňa 20.07.2012 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420122108, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru odporkyni vo výške 400,- Eur za odplatu vo výške 152,- Eur, pričom celkovú čiastku 552,- Eur sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 13 mesačných splátkach vo výške prvých troch splátok 2,- Eur a vo výške ďalších desiatich splátok 54,600 Eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy a so splatnosťou každej ďalšej splátky vždy v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky s právom veriteľa žiadať vrátenie celej dlžnej sumy s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Odporkyňa zaplatila 60,60 Eur, naposledy splátkou vo výške 56,60 Eur dňa 27.10.2012, navrhovateľ odporkyňu upozornil na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celého dlhu upomienkou zo dňa 08.01.2013 a listom zo dňa 09.04.2013 navrhovateľ oznámil odporkyni, že celý jej dlh sa stal splatným 01.03.2013. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaplatenia neuhradeného zvyšku dlhu v sume 491,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 02.03.2013 do zaplatenia a zmluvnej pokuty dojednanej pre prípad porušenia podmienok zmluvy vo výške 3,3 % istiny úveru za každý začatý kalendárny mesiac omeškania do zaplatenia v sume 79,20 Eur za šesť mesiacov omeškania.

Súdu sa nepodarilo zistiť miesto pobytu odporkyne, preto uznesením č.k. 6C/44/2014-44 zo dňa 24.11.2014 rozhodol tak, že písomnosti určené odporkyni sa budú doručovať odporkyni uložením v

súdnom spise s účinkami doručenia odporkyňa po uplynutí siedmych dní od ich vyhotovenia. Odporkyňa sa k takto doručenému návrhu navrhovateľa nevyjadřila.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch, pričom podľa § 29 O. s. p. sa drobným sporom rozumie spor, ktorého hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420122108 zo dňa 20.07.2012 č. I. 4 (ďalej len „Zmluva“), Obchodné podmienky č. I. 4, predžalobná upomienka zo dňa 08.01.2013 č. I. 5, podací hárok č. I. 6, oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 09.04.2013 č. I. 7, podací hárok č. I. 8, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 20.07.2012 Zmluvu, podľa článku I. ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňa spotrebiteľský úver vo výške 400,- Eur za úrok vo výške 20 % istiny úveru (pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov), pričom za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % istiny úveru (pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov). Podľa článku II. Zmluvy sa odporkyňa zaviazala navrhovateľovi zaplatiť istinu vo výške 400,- Eur, odplatu vo výške 152,- Eur (úrok 20 % istiny + odmena 18 % istiny), celkovo teda 552,- Eur v 13 mesačných splátkach vo výške prvých troch mesačných splátok 2,- Eur a ďalších desiatich splátok po 54,60 Eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy a so splatnosťou každej ďalšej splátky vždy v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je uvedená priemerná RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. vo výške 46,52 % a RPMN úveru poskytnutého odporkyňa podľa tejto zmluvy je obsiahnutá v bode 1. textu Obchodných podmienok vo výške 67,70 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Obchodné podmienky. Podľa bodu 1 Obchodných podmienok navrhovateľa, veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľa, zmluvné strany sa dohodli, že ak dlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny úveru a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Predžalobnou upomienkou zo dňa 08.01.2013, odoslanou odporkyňa dňa 11.01.2013, bola odporkyňa navrhovateľom vyzvaná k úhrade dlžnej čiastky vo výške 109,20 Eur a zároveň bola odporkyňa upozornená, že ak dlh neuhradí, navrhovateľ si po uplynutí 15-dňovej lehoty uplatní právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Listom zo dňa 09.04.2013, odoslaným odporkyňa dňa 10.04.2013, navrhovateľ odporkyňa oznámil, že záväzok odporkyňa zo Zmluvy navrhovateľ zosplatnil ku dňu 01.03.2013 z dôvodu omeškania so splácaním.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzatvorená Zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 400,- Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala navrhovateľovi zaplatiť spolu s odplatom vo výške 152,- Eur v 13 mesačných splátkach vo výške prvých troch mesačných splátok 2,- Eur a ďalších desiatich splátok po 54,60 Eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy a so splatnosťou každej ďalšej splátky vždy v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Pre nezaplatenie splátok sa na základe predžalobnej upomienky navrhovateľa zo dňa 08.01.2013 v spojení s listom navrhovateľa zo dňa 09.04.2013 stal celý dlh odporkyne splatným ku dňu 01.03.2013. Odporkyňa navrhovateľovi zaplatila iba 60,60 Eur, preto je navrhovateľovi povinná zaplatiť zvyšok dlhu vo výške 491,40 Eur. Súd preto odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 491,40 Eur. Dlh odporkyne sa stal splatným v celosti dňa 01.03.2013, základná úroková sadzba ECB ku dňu 02.03.2013 predstavuje 0,75 %, súd preto zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania zo sumy 491,40 Eur vo výške 8,75 % ročne od 02.03.2013 do zaplatenia.

V časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal proti odporkyňi zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 79,20 Eur na základe bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľa, podľa ktorého zmluvné strany sa dohodli, že ak dlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny úveru a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu neplatnosti takéhoto dojednania zmluvnej pokuty sankcionujúcej porušenie povinnosti dlžníka, ktorým je omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku.

Štandardne sa uznáva, že ak je záväzok včasného splnenia peňažného dlhu zabezpečený zmluvnou pokutou, vzniká omeškaním dlžníka popri jeho povinnosti platiť úrok z omeškania aj povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, pričom ide o dva rôzne právne inštitúty, ktoré i keď sa viažu k porušeniu rovnakej povinnosti, môžu obstáť vedľa seba. Dlžník je tak povinný platiť aj úrok z omeškania aj zmluvnú pokutu (napr. Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektiv Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, s. 1560, s. 1607). S týmto názorom nemožno súhlasiť.

Úrok z omeškania plní funkciu paušalizovanej náhrady škody (§ 519 Občianskeho zákonníka časť vety za bodkočiarkou, § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013). Povinnosť platiť úrok z omeškania nie je závislá na tom, či vôbec došlo k vzniku škody spôsobenej omeškaním dlžníka s plnením hlavného záväzku. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku, zmluvná pokuta tiež plní funkciu paušalizovanej náhrady škody. Rovnako ani povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu nie je viazaná na to, či škoda veriteľovi skutočne vznikla (§ 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Obidva záväzky - záväzok zaplatiť úrok z omeškania aj záväzok zaplatiť zmluvnú pokutu - sú len akcesorickými záväzkami vo vzťahu k záväzku hlavnému (úrok z omeškania ako zákonné príslušenstvo a zmluvná pokuta ako zmluvný nárok so samostatným skutkovým základom), majú rovnaký účel - sankcionovať dlžníka za omeškanie so splnením hlavného záväzku a majú tiež rovnakú funkciu - ktorou je paušalizácia náhrady škody. Previazanosť inštitútu zmluvnej pokuty

s nárokom na náhradu škody vyplýva najmä z ustanovení § 545a Občianskeho zákonníka a § 301 Obchodného zákonníka.

V zmysle § 495 Občianskeho zákonníka dôvodom (kauzou) záväzku, na základe ktorého je dlžník povinný plniť, je bezprostredný hospodársky cieľ, pre ktorý záväzok vznikol. Tým môže byť darovanie, pôžička, náhrada škody alebo paušalizovaná náhrada škody. Kauza ako ekonomický dôvod vzniku záväzku je odlišná od právneho dôvodu (titulu) záväzku, ktorým je zmluva (alebo iná právna skutočnosť) na základe ktorej záväzok vznikol. Z hľadiska existencie kauzy sú všetky záväzky kauzálne - bez ekonomického účelu by vzniknutý záväzkový vzťah nemal žiadny zmysel. (pretože nikto sa nezaväzuje len preto, aby bol zaviazaný). Kauza záväzku nemusí byť vyjadrená v právnom dôvode vzniku záväzku napr. v zmluve, hoci zmluvy obvykle kauzu záväzku vyjadrujú, kauza záväzku môže byť zrejmá zo samotnej povahy záväzku alebo z jeho účelu. Pri nominálnych zmluvách vyplýva kauza záväzku priamo z pomenovania zmluvy (pri vedľajších dojednaniach vyplýva kauza tohto dojednania z vedľajšieho dojednania v zmluve); ak je kauza v zmluve vyjadrená priamo, nie je treba ju dokazovať. Ustanovenie § 495 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzky.

Kauzou úroku z omeškania je paušalizovaná náhrada škody spôsobenej veriteľovi omeškaním dlžníka s plnením peňažného záväzku. Rovnakú kauzu vyplývajúcu z dojednania o zmluvnej pokute má aj zmluvná pokuta podľa bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľa. Zo strany dlžníka nemôže dôjsť k dvojitému plneniu z rovnakej kauzy oproti jednému plneniu resp. nároku veriteľa. Napr. nemožno uzatvoriť medzi tými istými účastníkmi dve kúpne zmluvy na totožný predmet kúpy a z jedného vzťahu z kúpnej zmluvy dvakrát požadovať celú kúpnu cenu oproti jednému plneniu predmetu kúpy. Druhýkrát zaplatená resp. požadovaná kúpna cena nemá právny dôvod a bola by bezdôvodným obohatením. Rovnako potom nemožno dojednať zmluvnú pokutu za omeškanie s plnením peňažného záväzku, pretože rovnakú kauzu paušalizovanej náhrady škody už má zákonná povinnosť dlžníka platiť veriteľovi úrok z omeškania a došlo by tak k dvojitému plateniu paušalizovanej náhrady jednej škody z jedného peňažného záväzku dlžníka. Každé dojednanie o zmluvnej pokute za omeškanie s plnením peňažného záväzku je preto pre nedostatok kauzy neplatné podľa § 495 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu tak možno z hľadiska existencie kauzy platne dojednať iba pri omeškaní s plnením iného ako peňažného záväzku.

Navyše aj keby dojednanie o zmluvnej pokute bolo platné, podľa kogentného ustanovenia § 519 Občianskeho zákonníka a rovnako aj podľa dispozitívneho ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ako osobitného ustanovenia vo vzťahu k § 367 Obchodného zákonníka pre náhradu škody spôsobenej omeškaním s plnením peňažného záväzku, pričom § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka bol zrušený bez náhrady novelou Obchodného zákonníka zákonom č. 9/2013 Z. z. s účinnosťou od 01.02.2013 bez osobitnej reflexie v dôvodovej správe a tak zrejme iba omylom zákonodarcu alebo s možným úmyslom zákonodarcu zaviesť pôsobnosť kogentného ustanovenia § 519 Občianskeho zákonníka aj pre obchodné záväzkové vzťahy (vzhľadom na subsidiárnu pôsobnosť Občianskeho zákonníka použije sa zrejme po 01.02.2013 obsahovo zhodné ustanovenie § 519 Občianskeho zákonníka priamo aj na obchodnoprávne vzťahy), pri omeškaní s plnením peňažného záväzku veriteľ môže požadovať náhradu škody, len pokiaľ nie je krytá úrokom z omeškania. Pri omeškaní s plnením peňažného záväzku štandardne veriteľovi žiadna reálna škoda nevzniká a pokiaľ škoda vzniká, je spravidla krytá úrokom z omeškania. Navrhovateľ ani na výzvu súdu nepreukázal, že by mu v súvislosti s omeškaním odporkyne s plnením jej peňažného záväzku vznikla akákoľvek škoda a taktiež nepreukázal, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere navrhovateľ vznik nejakej škody v súvislosti s možným omeškaním odporkyne s plnením je peňažných záväzkov vôbec predpokladal. Preto ani odporkyňa nemohla vznik akejkoľvek škody predvídať a navrhovateľ sa teda podľa § 379 Obchodného zákonníka nemôže domáhať proti odporkyni žiadnej náhrady škody, či už preto, že mu žiadna škoda omeškaním odporkyne nevznikla ale tiež z dôvodu, že odporkyňa vznik škody nemohla predvídať. Ak sa nemôže navrhovateľ podľa § 379 Obchodného zákonníka domáhať proti odporkyni náhrady škody prevyšujúcej zákonný úrok z omeškania, nemôže sa potom domáhať ani jej paušalizovanej náhrady vo forme zmluvnej pokuty (prevyšujúcej zákonný úrok z omeškania).

Na tomto závere nič nemení ani ustanovenie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktoré medzi sankcie za omeškanie s plnením peňažného záväzku zaraďuje popri úroku z omeškania aj zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov, pretože toto ustanovenie je len vykonávacím predpisom, ktorý nestanovuje (a ani nemôže stanoviť) akékoľvek ďalšie podmienky pre možnosť uplatnenia jednotlivých tu vymenovaných sankcií.

Odhliadnuc od uvedených dôvodov platných pre oblasť obchodného práva, v občianskoprávných vzťahoch navyše platí štandardne uznávaná norma, podľa ktorej horná hranica úroku z omeškania je stanovená kogentne a výšku zákonného úroku nemožno zvýšiť dohodou zmluvných strán (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 1998, sp. zn. 1 Cdo 58/98 - R 5/2000). Ak zákon nepripúšťa dojednanie vyššieho úroku z omeškania a tým teda aj zaplatenie vyššej paušalizovanej náhrady škody, bolo by potom dojednanie o zmluvnej pokute (ako dojednanie ďalšej paušalizovanej náhrady škody) za omeškanie s plnením peňažného záväzku obchádzaním tohto pravidla a bolo by tak neplatné aj pre rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Z týchto dôvodov teda súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 79,20 Eur ako nedôvodný zamietol.

Predmetom konania na základe návrhu navrhovateľa bolo zaplatenie 491,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 491,40 Eur od 02.03.2013 do zaplatenia a zmluvnej pokuty 79,20 Eur, čo ku dňu rozhodnutia súdu vo veci predstavuje spolu hodnotu predmetu konania 652,- Eur (491,40 + 81,40 + 79,20). V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 79,20 bol navrhovateľ v konaní neúspešný, pričom vzhľadom na pomer hodnoty tejto časti predmetu konania k celkovej hodnote predmetu sporu súd tento čiastočný neúspech navrhovateľa nepovažoval za neúspech iba v nepatrných časti. Navrhovateľ tak bol v konaní neúspešný v rozsahu 12,15 %, čistý procesný úspech navrhovateľa je tak iba čiastočný a predstavuje 75,7 %. O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania voči odporkyni zodpovedajúcu čistému úspechu navrhovateľa v rozsahu 75,7 %. Trovy konania navrhovateľa predstavujú súdny poplatok za návrh vo výške 45,50 Eur a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za dva úkony právnej služby po 33,20 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), paušálna náhrada výdavkov 2 x 8,04 Eur (§ 16 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), spolu 82,48 Eur. Súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi pomernú časť trov právneho zastúpenia v sume 61,68 Eur a pomernú časť súdneho poplatku 34,44 Eur.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta navrhovateľa súd uložil odporkyni v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).